

شناسایی و مطالعه بیماری‌زایی گونه‌های آلترناریای سیب‌زمینی در استان آذربایجان غربی*

IDENTIFICATION AND PATHOGENICITY STUDY OF *Alternaria* spp. ON POTATO IN WEST AZERBAIJAN PROVINCE (1)

زهرا حاجی پور جارچلو^۱، یوبرت قوستا^۲ و سعید رضائی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۵/۲۵؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۴/۲۲)

چکیده

طی مطالعه روی گونه‌های جنس *Alternaria*، از مزارع تحت کشت سیب‌زمینی در استان آذربایجان غربی در فصل زراعی ۱۳۸۸-۸۹، اندام‌های هوایی مشکوک به آلودگی توسط قارچ‌های جنس آلترناریا جمع‌آوری و مورد مطالعه قرار گرفتند. در مجموع ۱۴۱ جدایه متعلق به جنس آلترناریا جداسازی و خالص‌سازی شد. بر اساس مشخصات ریخت‌شناسی جدایه‌های مورد مطالعه، ۹ گونه شامل *A. alternata*, *A. broussonetiae*, *A. destruens*, *A. dumosa*, *A. interrupta*, *A. rhadina*, *A. solani*, *A. tenuissima*, *A. solani*, *A. alternata* و *A. soliaegyptiaca* شناسایی شدند. از میان آنها گونه‌های *A. alternata* و *A. dumosa* و سه گونه *A. broussonetiae*، *A. interrupta* و *A. rhadina* و *soliaegyptiaca* در این مطالعه برای فلور قارچی ایران جدید بوده و برای اولین بار از سیب‌زمینی در دنیا جداسازی گردیدند. گونه *A. destruens* هم که قبلاً از ایران نام برده شده بود، برای اولین بار از روی سیب‌زمینی گزارش می‌شود. مطالعات بیماری‌زایی جدایه‌های گونه‌های شناسایی شده روی سیب‌زمینی رقم Agria انجام گرفت و بیماری‌زایی جدایه‌ها با اجرای اصول کنخ به اثبات رسید. تمامی جدایه‌های مورد مطالعه روی سیب‌زمینی بیماری‌زا بودند، اگر چه درجه بیماری‌زایی جدایه‌های متعلق به گونه‌های مختلف، بر اساس اندازه ناحیه نکروتیک اطراف محل تلقيق قارچ، با هم متفاوت بود. بیشترین فراوانی را گونه *A. tenuissima* و بیشترین درجه بیماری‌زایی را گونه‌های *A. solani* و *A. solani* در میان جدایه‌های مورد مطالعه دارا بودند.

واژه‌های کلیدی: گونه‌های آلترناریا، بیماری‌زایی، سیب‌زمینی، آذربایجان غربی

*: بخشی از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول، ارائه شده به دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران

**: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: hajipour.zahra@yahoo.com

۱. به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استادیار بیماری‌شناسی گیاهی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران

۲. استادیار بیماری‌شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

مقدمه

دانه‌های روغنی، سبزیجاتی همچون کلم، گوجه‌فرنگی، هویج و سبزه‌زمینی و میوه‌هایی مانند مرکبات و سبز Andersen & Thrane 1996; Chou & Wu می‌شوند (Konstantinova *et al.* 2002). این جنس برای اولین بار در سال ۱۸۱۶ توسط نیز و با گونه تیپ (*A. alternata*) مترادف با *Alternaria tenuis* (Miller & Pollard 1976) معرفی شد. در طول سالیان بعدی صفات مختلفی در تاکسونومی این جنس در سطح گونه توسط محققین مختلف مورد استفاده قرار گرفتند که منجر به معرفی گونه‌های مختلف از این جنس گردید (Simmons 1967; Neergard 1945). به دلیل از دست دادن توانایی تولید کنیدیوم در محیط‌های غنی از مواد غذایی پس از چند بار تجدید کشت و نیز تأثیر منابعی مانند نور، حرارت، رطوبت و نوع مواد غذایی روی مشخصات ریخت‌شناسی قارچ و با توجه به تأکید محققین در استفاده از مشخصات ریخت‌شناسی، آشتفتگی‌های تاکسونومیکی زیادی در سطح گونه در این جنس ایجاد گردید. برای جلوگیری از بروز این مشکلات، لروم به کارگیری یک روش استاندارد برای توصیف و شناسایی گونه‌های این جنس پیش از پیش احساس گردید. سیمونز شرایط استاندارد توصیف و شناسایی گونه‌های این جنس را معرفی کرد که شامل استفاده از محیط کشت PCA، دمای ۲۰-۲۵ درجه سلسیوس، شرایط نوری ۸ ساعته و تاریکی ۱۶ ساعته (لامپ‌های فلورسنت سفید به فاصله ۳۰-۴۰ سانتی‌متری از سطح تشکیک‌های پتری) بودند (Simmons 1992). تحت این شرایط، صفات ریخت‌شناسی به طور پایداری بروز نموده و لذا امکان تفکیک گونه‌ها به نحو مطلوبی انجام گرفت. سیمونز و روپرتز (Simmons & Roberts 1993) با مطالعه تعداد زیادی جدایه آلترناریا که هاگ‌های کوچک داشتند و هاگ‌ها به صورت زنجیری تشکیل می‌شدند،

یکی از بیماری‌ها و عوامل محدود کننده کشت سبزه‌زمینی در سراسر جهان بیماری لکه موجی ناشی از قارچ آلترناریا می‌باشد که از آفریقا، آسیا، استرالیا، اروپا، آمریکای شمالی، آمریکای مرکزی و آمریکای جنوبی گزارش شده است (Miller & Pollard 1976) در ایران کاملاً مشخص نیست و اطلاعات مشخصی در مورد چگونگی ورود این بیماری به ایران در دسترس نمی‌باشد. اولین گزارش مشاهده این بیماری در روی سبزه‌زمینی مربوط به گونه *A. solani* است که توسط Karimi (1971-1975) مطالعه تاکسونومیکی گونه‌های آلترناریا در ایران عامل بیماری لکه موجی سبزه‌زمینی (*A. alternata*) (Ghusta 2004) معرفی شد. گونه‌های طی مطالعه از عنوان قارچ‌های عامل *A. arborescens* و *A. solani* به عنوان قارچ‌های عامل بیماری لکه موجی سبزه‌زمینی از اصفهان گزارش شده‌اند (Anonymous 2004). در مطالعه‌ای که در سال ۱۳۸۸ برای مشخص کردن عامل بیماری لکه موجی در مناطق عملده سبزه‌زمینی کاری در ایران انجام گرفت، گونه‌های *A. solani*, *A. alternata*, *A. tenuissima*, *A. interrupta*, *A. infectoria* و *A. dumosa*, (Taheri-Ardestani *et al.* 2008) گردیدند. یکی از فراوان‌ترین جنس‌های قارچی *Alternaria* است که در مکان‌های مختلفی در سرتاسر دنیا یافت می‌شود. بیشتر گونه‌های آلترناریا زندگی ساپروفیتی داشته و به طور معمول در خاک یا روی بقایای مرده گیاهان یافت می‌شوند و یا موجب فساد تولیدات گیاهی در انبارها می‌گردند. بعضی از گونه‌های آلترناریا از عوامل اصلی بیماریزای گیاهی هستند که باعث خسارت اقتصادی در ارقام مختلف گیاهان زراعی می‌باشند اعم از حبوبات،

۲- نمونه‌برداری

اندام‌های گیاهی (برگ و ساقه) که نشانه‌های مشکوک به آلودگی توسط جنس *Alternaria* به صورت لکه‌های قهوه‌ای تیره تا سیاه‌رنگ را داشتند، از مناطق مختلف سیب‌زمینی کاری استان آذربایجان غربی (ارومیه، چالدران، خوی، سلماس، قره ضیاء الدین، نقده، مهاباد و میاندوآب) جمع‌آوری و با قراردادن هریک داخل پاکت‌های کاغذی جداگانه، به آزمایشگاه منتقل شدند.

۳- جداسازی

۱-۳) جداسازی از بافت‌های گیاهی بدون ضدغوفونی سطحی در این روش، بخش‌های مشکوک به آلودگی زیر بینوکولر مورد بررسی قرار گرفتند. در مواردی که علائم قارچی همراه با هاگ‌های *Alternaria* بود، هاگ‌ها توسط سوزنی طریف و سترون برداشته شدند و به تشکلهای حاوی محیط غذایی PCA و PDA منتقل شدند. این تشکلهای انکوباتور با دمای ۲۵ تا ۲۲ درجه سلسیوس نگهداری شدند. مجدداً پرگنهای رشد کرده از آنها با بینوکولر بررسی و آنها یی که دارای مشخصات جنس *Alternaria* بودند به روش تک هاگ یا تک زنجیره هاگ خالص‌سازی شدند.

۲-۳) جداسازی از بافت‌های گیاهی با ضدغوفونی سطحی اندام‌های گیاهی با نشانه‌های مشکوک به آلودگی و فاقد هاگ، ابتدا به مدت ۱۰ دقیقه زیر آب شیر شسته شدند و بخش‌های نشانه‌دار توسط اسکالپل از بخش‌های سالم جدا شد. این قطعات توسط محلول‌های کلرور جیوه یک در هزار به مدت نیم تا یک دقیقه و یا محلول هیپوکلریت سدیم نیم درصد به مدت دو تا سه دقیقه ضدغوفونی سطحی شدند و بلا فاصله دو بار با آب مقطر سترون

۶ الگوی مختلف هاگ‌زایی را مشخص نمودند و توانستند با استفاده از این الگوهای هاگ‌زایی، گونه‌های دارای هاگ‌های کوچک را به خوبی از هم تفکیک نمایند. سیمونز (Simmons 1992; 1999) بر اساس مشخصات هاگ، الگوی تشکیل زنجیر و ماهیت نوک هاگ، یک گروه‌بندی پائین‌تر از سطح جنس را ارائه نمود و چندین گروه گونه‌ای (Species groups) را معرفی کرد. تمایز گونه‌ها در هر گروه توسط صفاتی مانند شکل، رنگ، اندازه، آرایش‌بندها، تزئینات دیواره هاگ، ماهیت نوک هاگ و یا هاگ‌بر ثانویه و صفات منحصر به فرد کشت صورت می‌گیرد. امروزه استفاده از این صفات اساس تاکسونومی و شناسایی گونه‌های جنس آلتوناریا را تشکیل می‌دهد. هدف از تحقیق حاضر جمع‌آوری و شناسایی گونه‌های جنس آلتوناریا از مزارع کشت شده سیب‌زمینی در مناطق مختلف استان آذربایجان غربی، بررسی وضعیت بیماری‌زایی جدایه‌ها و فراوانی گونه‌های شناسایی شده می‌باشد.

روش بررسی

۱- محیط‌های کشت

۱-۱) محیط کشت سیب‌زمینی- هویج- آگار (PCA): حاوی عصاره‌های ۲۰ گرم سیب‌زمینی و ۲۰ گرم هویج پخته شده و ۲۰ گرم آگار در یک لیتر آب مقطر است.

۱-۲) محیط کشت سیب‌زمینی- دکستروز- آگار (PDA): ساخت کارخانه Merck آلمان): طبق توصیه کارخانه سازنده به میزان ۳۹ گرم در یک لیتر آب مقطر استفاده شد.

ساعته نگهداری و بعد از گذشت ۷-۵ روز مورد بررسی قرار گرفتند. برای تأمین نور سفید از دو عدد لامپ مهتابی سفید رنگ ۴۰ وات در فاصله ۴۰ سانتی‌متری از سطح تشک‌های پتری استفاده گردید. الگوهای کلی هاگزایی که شامل آرایش هاگ روی هاگبر، تعداد هاگ در هر زنجیره و الگوی انسعباب یافتن زنجیره‌ها بود با استفاده از بینوکولار و بدون تخریب حالت طبیعی آنها مشخص شد. برای بررسی مشخصات ریخت‌شناسی میکروسکوبی، ابتدا نمونه‌ای از قسمت هاگزا به فاصله یک سانتی‌متر از حاشیه پرگنه برداشته و به داخل یک قطره اسید لاکتیک ۹۰ درصد (Merck) منتقل گردید و توسط میکروسکوپ با بزرگنمایی‌های $X 400$ و $X 1000$ مطالعه شد. صفات مورد مطالعه شامل اندازه هاگ‌ها، رنگ، آرایش بندها، وجود یا عدم وجود نوک و طول آن، تزیینات سطح هاگ‌ها و ابعاد هاگ‌بر بود. برای به دست آوردن ابعاد، در هر مورد، ۵۰ نمونه اندازه‌گیری و میانگین آنها محاسبه شد.

۵- بررسی بیماری‌زایی

برای بررسی بیماری‌زایی جدایه‌های خالص‌سازی شده، آزمایش‌هایی به صورت کشت گلدانی در گلخانه در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار و به طور جداگانه برای هر گونه انجام شد. آزمایش اصلی برای هر گونه ۲ بار تکرار گردید. مایه‌زنی با برداشتن حلقه‌های میسلیومی به قطر ۵ میلی‌متر از حاشیه درحال رشد پرگنه‌های هفت روزه گونه‌های مورد نظر و قرار دادن آنها روی زخم ایجاد شده با نوک سوزن ظریف روی برگ‌های هم سن گیاهان ۴۰ روزه سبیزمینی انجام گرفت. به همین ترتیب برای تیمار شاهد حلقه‌های آگار عاری از قارچ روی زخم‌ها قرار داده شد (Hoffman *et al.* 2002).

بعد از قرار دادن حلقه‌ها روی هر برگ، سطح برگ مرطوب گردید و گیاهان

شستشو شدند. این قطعات روی کاغذهای صافی سترون آب‌گیری و بعد از بریدن آنها به قطعات کوچک‌تر، در تشک‌های حاوی محیط‌های غذایی PCA و PDA کشت شدند. تشک‌ها در انکوباتور با دمای ۲۵ تا ۲۲ درجه سلسیوس نگهداری شدند. پرگنه‌های رشد کرده از آنها که مشخصات جنس آلتئناریا را داشت، به روش تک هاگ و یا برداشتن تک زنجیره هاگ خالص شدند.

۳-۳) جداسازی با استفاده از روش کاغذ صافی مرطوب
در این روش اندام‌های آلوده (برگ و ساقه) بعد از شستشو زیر آب شیر در درون تشک‌های پتری حاوی کاغذ صافی مرطوب قرار داده شدند. تشک‌ها در دمای ۲۲ تا ۲۵ درجه سلسیوس نگهداری شدند. بعد از گذشت ۲۴ ساعت تشک‌ها توسط بینوکولر بررسی شدند و با کمک سوزن باریک سترون از قارچ‌های رشد یافته روی اندام‌های آلوده، آنها یی که مشخصات جنس آلتئناریا را داشتند به روش تک هاگ یا تک زنجیره هاگ برداشته شده و به محیط غذایی PCA یا PDA منتقل شدند. کلیه جدایه‌ها بعد از خالص‌سازی، در داخل لوله‌های آزمایش حاوی محیط کشت غذایی PCA رشد داده شدند و بعد از رشد کامل داخل لوله‌های آزمایش، به یخچال با دمای ۴ درجه سلسیوس منتقل و برای مطالعات بعدی نگهداری شدند. کلیه نمونه‌های مورد مطالعه در آزمایشگاه قارچ شناسی دانشگاه ارومیه نگهداری می‌شوند.

۴- بررسی ریخت‌شناسی

برای بررسی مشخصات ریخت‌شناسی، هر جدایه در داخل تشک‌پتری حاوی محیط غذایی PCA کشت شده و تشک‌ها در دمای ۲۲ تا ۲۵ درجه سلسیوس تحت نور سفید فلورسنت با چرخه نوری ۸ ساعته و تاریکی ۱۶

اولین بار از سیب‌زمینی در دنیا جداسازی گردیدند. گونه *A. destruens* هم که قبلاً از ایران نام برده شده بود، برای اولین بار از روی سیب‌زمینی گزارش می‌شود. در این مقاله گونه‌هایی که قبلاً از ایران نام برده شده‌اند ذکر شده ولی گونه‌های جدید به طور کامل توصیف می‌شوند.

Alternaria alternata (Fr.) Keissler, Beih. Bot. Centralb. 29: 434. 1912.

این گونه به عنوان عامل ایجاد بیماری روی گیاهان مختلف از جمله برگ سیب‌زمینی، برگ نعناع، میوه کدو، میوه فلفل، برگ پیرتروم، زیره سیاه، میوه گل حنا، برنج، گندم، کدو، گوجه‌فرنگی، سیب، سورگوم، مرکبات، سویا، لوبیا، فرفیون، گلابی، گل ساعت، شبدر، آفتابگردان، آویشن، پسته، عدس، باقلاء، کتان، مرکبات، خردل، بادام‌زمینی، انبه، چغندر قند، پنبه، فندق، گردو، ژرانیوم، کلزا و پاپایا، گزارش شده است (Simmons 1994; 1995; 1996; 1997; Abdel - El - Kareem 2007; Alvarez & Nishjima 1987; Bashan et al. 1991; Ei Kholi et al. 1994; Hutton 1988; Singh & Rai 1982; Gruzdeviene et al. 2006; Lagopodi & Thanassouloupolos 1998; Pryor & Michailides 2002; Gasonshi & Takanashi 1973; Larran et al. 2002; Ma et al. 2003; Ghosta 2004; Belisario et al. 2004; Taheri-Ardestani et al. 2008). (شکل ۱)

Alternaria broussonetiae T. Y. Zhang, W. Q. Chen & M. X. Gao, in T. Y. Zhang, J. Z. Zhang, W. Q. Chen, X. L. Ma, and M. X. Gao, Mycotaxon 72: 439. 1999.

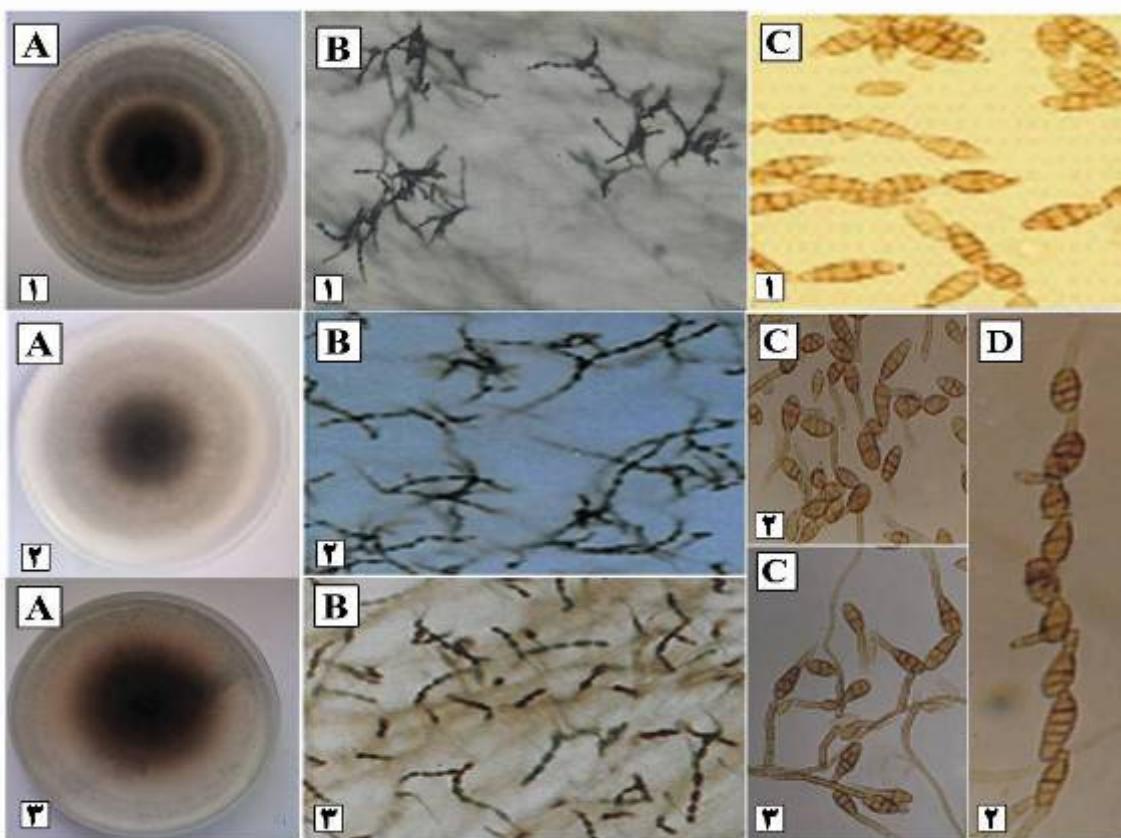
پرگنهای روی محیط کشت PCA به رنگ قهوه‌ای تیره هستند. ریسه‌ها در سطح و در داخل محیط کشت رشد می‌کنند. ریسه‌های هوایی تشکیل می‌شوند. هاگ‌برهای اولیه که به طور مستقیم از ریسه‌های موجود در سطح محیط کشت رشد می‌کنند معمولاً ساده بوده و طول آنها تا

پس از مایه‌زنی زیر کیسه پلاستیکی با رطوبت نسبی ۹۰ درصد یا بیشتر و دمای ۲۳-۲۴ درجه سلسیوس به مدت ۳ روز نگهداری شدن. نشانه‌ها بعد از ۳ روز مورد بررسی قرار گرفتند. برگ‌هایی که بعد از مایه‌زنی، نشانه‌های آلدگی را به صورت لکه‌های قهوه‌ای رنگ در اطراف محل تلقيق بروز دادند، جمع‌آوری شده و در زیر شیر آب به طور کامل شسته شدند. برگ‌ها توسط محلول هیوکلریت سدیم نیم درصد به مدت ۲-۵ دقیقه ضد عفنونی سطحی شدند و بعد از شستشو با آب مقطر سترون (۳ بار) روی کاغذ صافی استریل آبگیری و به قطعات کوچک‌تر بریده شده و روی محیط کشت PCA و PDA کشت گردیدند. قارچهای رشد کرده از آنها مجدداً مورد مطالعه ریخت‌شناسی قرار گرفتند.

نتیجه و بحث

بررسی‌های ریخت‌شناسی

در خصوص مطالعات ریخت‌شناسی انجام شده در این تحقیق با در نظر گرفتن خصوصیاتی همچون منفرد یا زنجیری بودن هاگ‌ها، الگوی انشعاب زنجیره هاگ، مورفو‌لوزی هاگ، وجود یا عدم وجود نوک در هاگ و رنگ پرگنه روی محیط کشت و با استفاده از کلید شناسایی گونه‌های آلتناریا، از ۱۴۱ جدایه خالص‌سازی شده، ۹ گونه *A. alternata*, *A. broussonetiae*, *A. destruens*, *A. dumosa*, *A. rhadina*, *A. solani*, *A. tenuissima* و *A. soliaegyptiaca*, *A. interrupta*, *A. alternata* شدن. از میان آنها گونه‌های *A. dumosa* و *A. solani*, *A. tenuissima*, *A. interrupta*, *A. rhadina* و *A. soliaegyptiaca*, *A. broussonetiae* قبل از روی سیب‌زمینی گزارش شده بودند و سه گونه *A. rhadina* و *A. soliaegyptiaca*, *A. broussonetiae* در این مطالعه برای فلور قارچی ایران جدید بوده و برای

شکل ۱.۱ ۱. *A. alternata*: (A): پرگنه، (B): هاگبر، (C): هاگ، ۲. *A. broussonetiae*: (A): پرگنه، (B): هاگبر، (C): هاگ، ۳. *A. destruens*: (A): پرگنه، (B): هاگبر، (C): هاگ .

Fig. 1.1: *A. alternata* (A): colony, (B): conidiophores, (C): conidia, 2. *A. broussonetiae* (A): colony (B): conidiophores, (C,D): conidia, 3. *A. destruens* (A): colony, (B): conidiophores, (C): conidia

نوك بوده و فقط دارای یک هاگبر ثانویه کوتاه تک یاخته‌ای و بی‌رنگ هستند و بقیه دارای نوك نسبتاً درازی هستند که طول آن به ۶۰ میکرومتر می‌رسد. رنگ هاگ‌ها قهوه‌ای روشن تا قهوه‌ای تیره و سطح آنها صاف یا منقوط است. این گونه قارچی برای اولین بار از ایران گزارش شده و بیماری‌زایی آن برای اولین بار روی سیب‌زمینی از دنیا به اثبات می‌رسد. بر اساس منابع موجود این گونه در سطح جهان تاکنون از توت گزارش شده است (Zhang 1999). (شکل ۲-۱).

۸۰ میکرومتر می‌رسد. هاگ‌ها به صورت زنجیری تشکیل می‌شوند. تعداد هاگ در هر زنجیر ۸-۱۵ عدد است. انشعابات زنجیرهای هاگ، متشكل از ۱-۳ هاگ می‌باشد اما زیاد معمول نیست.

هاگ‌ها تخم مرغی تا بیضوی بوده و ابعاد آنها $9-13 \times 20-42$ میکرومتر است. هاگ دارای ۲-۶ بند عرضی و یک بند طولی در برخی از بخش‌های عریض خود است. در بعضی از هاگ‌ها، ۱-۳ بند عرضی تیره‌تر از بقیه بندهای عرضی است و دیواره هاگ در محل این بندها کمی فرورفته است. تعدادی از هاگ‌های یک زنجیر قادر

تخم مرغی تا تخم مرغی کشیده بوده تعدادی از هاگ‌ها دارای یک هاگ‌بر ثانویه کوتاه تک یاخته‌ای و بقیه دارای نوک نسبتاً درازی (۲۰-۵۰ میکرومتر) هستند که رو به سمت انتهای باریک می‌شود. هاگ‌ها به ابعاد ۱۶-۴۵×۹-۲۰ میکرومتر و دارای ۳-۷ دیواره عرضی و یک دیواره طولی در تعدادی از بخش‌های عریض هاگ هستند. بند طولی در برخی از هاگ‌ها دیده نمی‌شود. رنگ هاگ‌ها قهوه‌ای مایل به زرد و سطح آنها صاف، منقوط یا زگیل‌دار است. این گونه قارچی برای اولین بار از ایران گزارش شده و بیماری‌زایی آن برای اولین بار روی سیب‌زمینی از دنیا به اثبات می‌رسد. بر اساس منابع موجود این گونه در سطح جهان تاکنون از گلابی گزارش شده است (Simmons 1993). (شکل ۶-۲).

Alternaria solani Sorauer, Zeitschr. Pflanzenkankh. 6: 6. 1896.
تاکنون بیماری‌زایی این گونه روی گوجه‌فرنگی و سیب‌زمینی گزارش شده است. (Simmons 1996; 2000; Kishore et al. 2007; Pasche et al. 2002; Taheri-Ardestani et al. 2008) (شکل ۳).

Alternaria soliaegyptiaca E. G. Simmons, MycoBank, 505022
پرگنه‌های این گونه روی محیط کشت PCA به رنگ قهوه‌ای تیره مایل به سیاه هستند و رشد شعاعی دارند. ریسه‌های هوایی به مقدار خیلی کم تشکیل می‌شود. هاگ‌برهای اولیه بسیار فراوان در فاصله ۱-۲ سانتی‌متری از مرکز کلنی تجمع یافته و حاوی زنجیره‌های بلند و باریک، مرکب از ۸-۱۵ عدد هاگ هستند. انشعابات زنجیره‌های هاگ متشکل از ۲-۴ هاگ یا بیشتر است که گاهی از یک یاخته بدنه هاگ در زنجیر اولیه به وجود می‌آید. زنجیره‌های هاگ معمولاً به صورت به‌هم پیچیده دیده

Alternaria destruens E. G. Simmons, Mycotaxon, 68: 419. 1998.

این گونه برای اولین بار از روی سیب‌زمینی در دنیا جداسازی گردید. بر اساس منابع موجود این گونه در سطح جهان تاکنون از جو، بادمجان، آفتابگردان و سس (Ghosta 2004; Simmons 1998) گزارش شده است (شکل ۳-۱).

Alternaria dumosa, E. G. Simmons, Mycotaxon, 70: 310. 1999

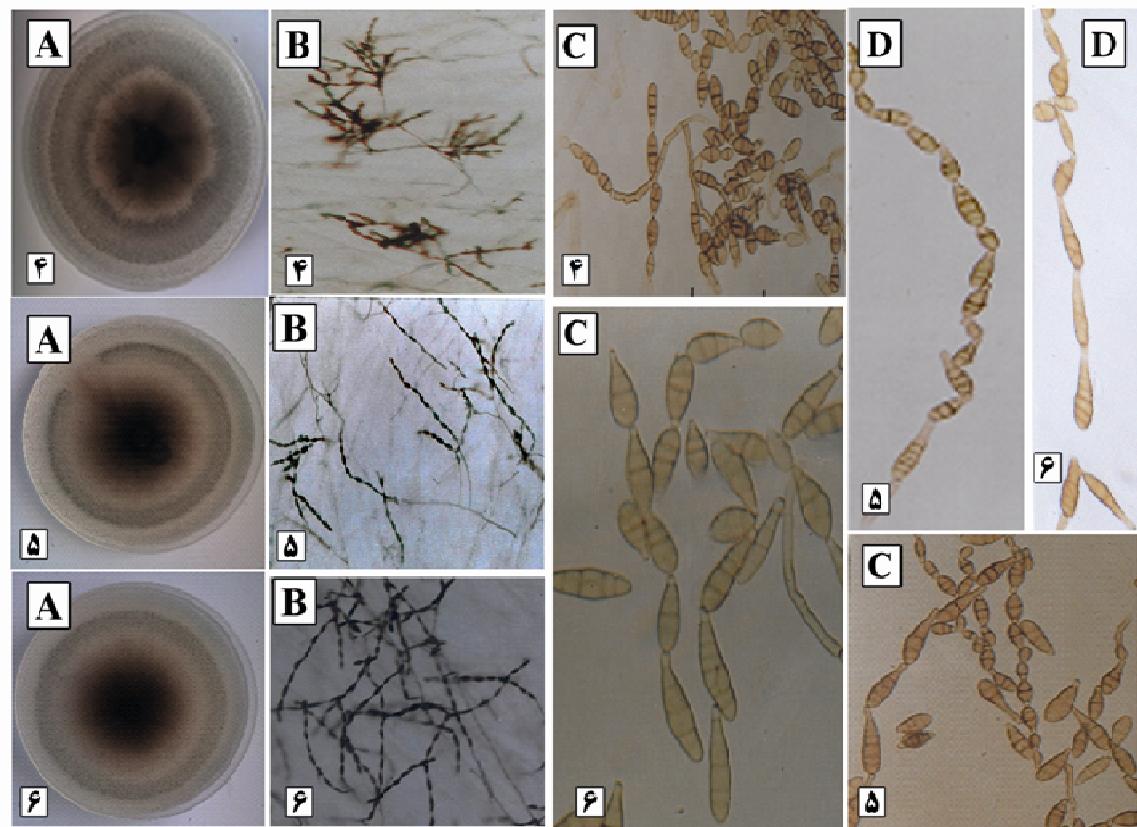
بر اساس منابع موجود این گونه در سطح جهان تاکنون از مرکبات، آفتابگردان، جو، فلفل و سیب‌زمینی گزارش شده (Simmons 1996; Ghosta 2004; Taheri-Ardestani et al. 2008) (شکل ۲).

Alternaria interrupta E. G. Simmons, Mycotaxon, 70: 306. 1999

بر اساس منابع موجود این گونه در سطح جهان تاکنون از مرکبات و سیب‌زمینی گزارش شده است (Simmons 1999; Taheri-Ardestani et al. 2008) (شکل ۵-۲).

Alternaria rhadina E. G. Simmons, Mycotaxon, 48: 101. 1993.

پرگنه‌ها روی محیط کشت به رنگ قهوه‌ای مایل به زیتونی هستند. ریسه‌ها در سطح و در داخل محیط کشت رشد می‌کنند. ریسه‌های هوایی بارده تشکیل می‌شود و ریسه‌های هوایی غیر هاگ‌زا وجود ندارد. هاگ‌برهای اولیه از ریسه‌های موجود در سطح محیط کشت یا ریسه‌های نزدیک به سطح محیط کشت تشکیل می‌شوند و به رنگ قهوه‌ای روشن بوده و در بخش انتهایی خود دارای یک محل هاگ‌زایی می‌باشند. هاگ‌ها به صورت زنجیری تشکیل می‌شوند. تعداد هاگ در هر زنجیر ۹-۱۵ عدد است. زنجیره‌ها معمولاً غیر منشعب‌اند ولی گاهی انشعابات ۱-۲ عددی هاگ در آنها دیده می‌شود. هاگ‌ها

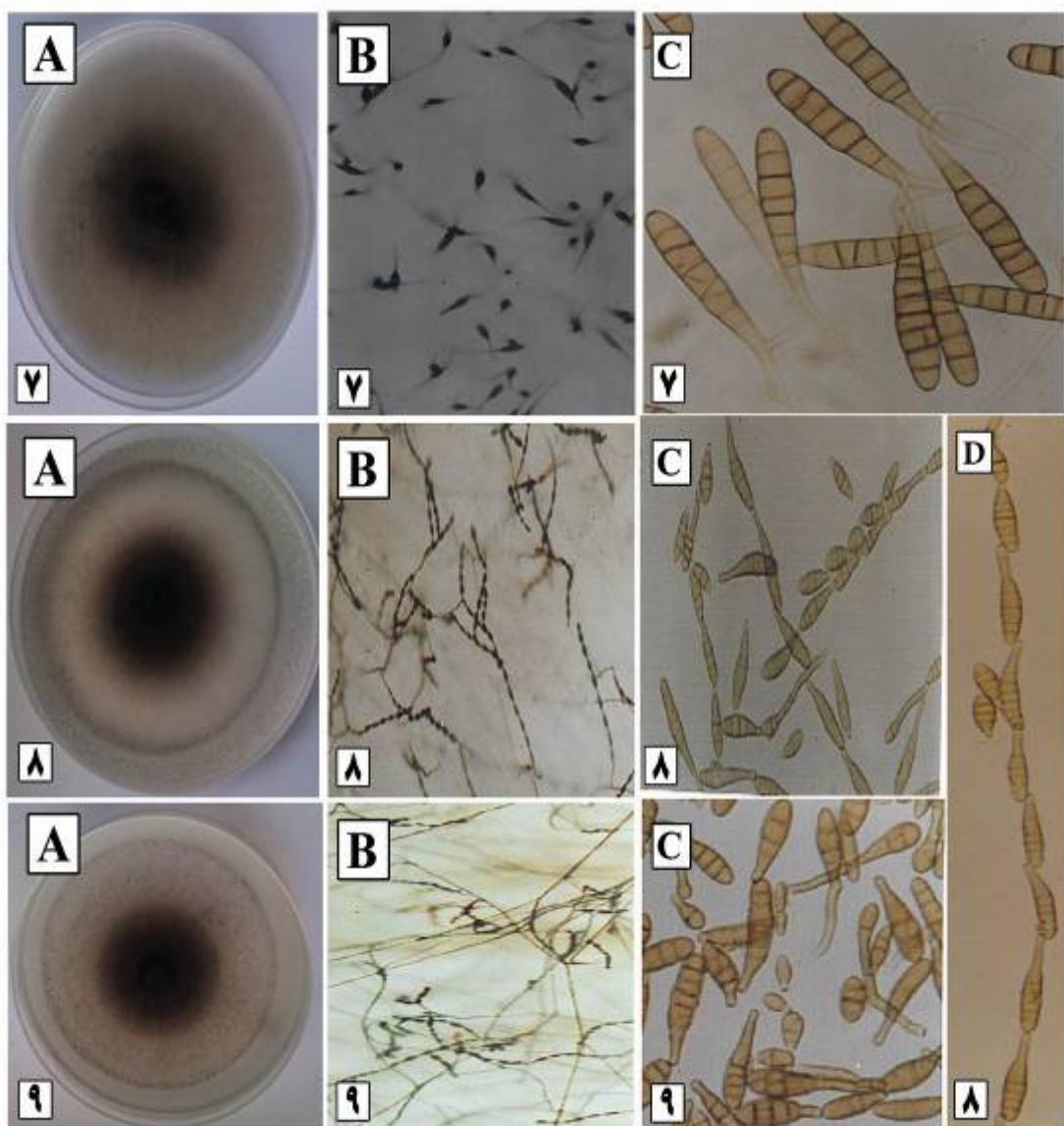
شکل ۲.(۴): A. *dumosa* (A): پرگنه، (B): هاگبر، (C): هاگ، ۵. *A. interrupta* (A): پرگنه، (B): هاگبر، (C,D): هاگ (A): پرگنه، (B): هاگبر، (C,D): هاگ

Fig. 2.(4): A. *dumosa* (A): colony, (B): conidiophores, (C): conidia, 5. *A. interrupta* (A): colony, (B): conidiophores, (C,D): conidia, 6. *A. rhadina* (A): colony, (B): conidiophores, (C,D): conidia

قارچی ایران جدید بوده و برای اولین بار از روی سیب‌زمینی در دنیا جداسازی گردید. بر اساس منابع موجود این گونه در سطح جهان تاکنون از جدایهای حاصل از خاک‌های خشک توصیف شده است (2007 Simmons). (شکل ۲-۳).

Alternaria tenuissima (Nees & T. Nees : Fr.) Wiltshire, Trans. Brit. Mycol. Soc., 18:157. 1933.
این گونه تاکنون روی گیاهان لوپیا، این گونه تاکنون روی گیاهان لوپیا، برگ و دانه برنج (*Oryzae sativae* L.), دانه سورگوم (*Sorghum bicolor* L.), دانه ارزن (*Viola tricolor* L.), پامیکون (*Pammicun miliaceum* L.), گردو (*Corylus avellana* L.), فندق (*Juglans nigra* L.)

می‌شوند. ابعاد هاگبر $3-4 \times 40-90$ میکرومتر است. هاگ‌ها دارای هاگبر ثانویه تک یاخته‌ای در انتهای هاگ هستند. هاگ‌های اولیه زنجیره بزرگ‌تر از هاگ‌های انتهای زنجیره است. هاگ‌های اولیه زنجیره بزرگ‌تر، تخم مرغی تا بیضی دراز، دارای $4-9$ بند عرضی و فاقد بند طولی یا یک بند طولی در بخش عریض هاگ است. ابعاد این هاگ‌ها $3-10 \times 20-50$ میکرومتر می‌باشد. هاگ‌های کوچک‌تر تخم مرغی شکل به ابعاد $6-8 \times 15-25$ میکرومتر و دارای $3-4$ بند عرضی و یک بند طولی یا مورب در بخش عریض هاگ هستند. رنگ هاگ‌ها قهوه‌ای مایل به زرد و سطح آنها منقوط یا صاف است. این گونه برای فلور

شکل ۳.۷(A): *A. solani* : پرگنه، (B): هاگ بر، (C): هاگ، .۸(A): *A. soliaegyptiaca* .۸: هاگ، (B): پرگنه، (C,D): هاگ بر، (D): هاگ، .۹(A): *A. tenuissima* .۹: هاگ، (B): پرگنه، (C): هاگ

Fig. 3.7: *A. solani* (A): colony, (B): conidiophores, (C): conidia, 8. *A. soliaegyptiaca* (A): colony, (B): conidiophores, (C,D): conidia, 9. *A. tenuissima* (A): colony, (B): conidiophores, (C): conidia

گاهو (Glycine max L.), برگ سویا (*tabacum L.*), برگ کاهو (*Pisum sativum L.*), میوه کاج (*Lactuca sativa L.*), فلفل (*Opuntia ficus-*) Miller), پسته (*Pistacia vera L.*), نخود فرنگی (*Capsicum annuum L.*), توت فرنگی (*Fragaria L.*), کاکتوس (*Pisum sativum L.*)

گندم (*Triticum aestivum L.*), ابیه (*Mangifera indica L.*), سیب (*Malus pumicola L.*), تاج خروس (*Cornus mas* .), ذغال اخته (*Amaranthus hybridus L.*), برگ چای (*Camellia sinensis (L.) Kuntze*), برگ چندر (*Beta vulgaris L.*), نیکوتین (*Nicotiana*

مایه‌زنی‌های بیماریزایی، وجود قارچ‌های تلقیح شده را تأیید نمود. سوما و همکاران (۲۰۱۱) در ارزیابی بیماری‌زنی جدایه‌های گونه‌های مختلف آلترناریا روی میوه‌های گوجه‌فرنگی و بر اساس قطر لکه‌های تولید شده در میوه‌ها، جدایه‌ها را در سه گروه بیماری‌زنی طبقه‌بندی نمودند. ریز و بوئیتکس (۲۰۰۱) نیز در بررسی گونه‌های آلترناریایی آلوده کننده گیاهان براسیکا از روش مایه‌زنی برگ‌ها استفاده نموده و بیماری‌زنی جدایه‌ها را بر اساس تولید لکه‌ها در برگ‌های مایه‌زنی شده تأیید نمودند. در میان گونه‌های مورد مطالعه، گونه‌های *A. solani* و *A. destruens* بیشترین و گونه *A. tenuissima* کمترین درجه بیماری‌زنی را دارا بودند.

درجه بیماری‌زنی بقیه گونه‌های شناسایی شده در حد واسط این دو گروه قرار گرفت. گونه *A. tenuissima* با *A. broussonetiae* جدایه، بیشترین فراوانی و گونه‌های *A. soliaegyptiaca* و *A. soliaegyptiaca* هر کدام با یک جدایه کمترین فراوانی را دارا بودند.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (۱۰۱-۱۰۴) متن انگلیسی مراجعه شود.

(*Cynodon dactylon* L.), چمن (*Solanum*), سیب زمینی (*Lycopersicum esculentum* L.) (tuberosum L.), یونجه (*Medicago sativa* L.) و بادمجان (*Solanum melongena* L.) شده است (Morton 1964; Khan & Khanzada 1987; Swart & Kriel 2002; Blodgett & Swart 2002; Blodgett et al. 1999; Ghosta 2004; Ma et al. 2003; Nutsugah et al. 1994; Serdani et al. 2002; Belisario et al. 2004; Gannibia et al. 2007; Gaslonshi & Takanashi 1973; Rahman et al. 2003; Simmons 1981; 1986; 1997). (شکل ۳-۹).

بیماری‌زنی جدایه‌ها

بیماری‌زنی جدایه‌های گونه‌های مختلف *Alternaria* در این تحقیق با اجرای اصول کخ روی سیب زمینی رقم آگریا به اثبات رسید. جدایه‌های مورد مطالعه بعد از مایه‌زنی روی سیب زمینی رقم Agria نشانه‌های لکه‌های قهوه‌ای رنگ (همراه با هاله زرد رنگ) را از خود بروز دادند، در صورتی که در تیمارهای شاهد هیچ‌گونه نشانه‌ای از وجود لکه‌های قهوه‌ای رنگ در اطراف محل تلقیح مشاهده نگردید. قطر ناحیه قهوه‌ای رنگ اطراف محل تلقیح در جدایه‌های مختلف متفاوت بود و این نمایانگر درجات مختلفی از درجه بیماری‌زنی جدایه‌های مورد مطالعه است. مطالعات ریخت‌شناسی جدایه‌های حاصل از